

స్థిరత్వంలేని
 ఓ మామయ్య
 చిత్రవిచిత్ర
 ప్రవర్తన?

ఎక్కడా
 కన

కోతిమామయ్య

“చలసతీ! ఓయ్ చలసతీ!” కొంపలంటు కుసోతున్నట్టు పిలుస్తూ పెద్దగా తలుపు తట్టాడు మామయ్య.

మామూలు విషయానికి— అలా కొంప లంటుకుసోతున్నట్టు పిలవడం లాంటి పను లు చేయడంవల్లనే ఈ మామయ్యని అందరూ

— కోతి మామయ్య అని అంటుంటాం. ఈ రాజారాం మామయ్య న్యాయంగా మా అమ్మకు తమ్ముడు కావడం మూలానా మేనుండా ‘మామయ్య’ అని పిలుస్తాం కానీ— ఆయన చేష్టలెరిగిన వారందరూ అతన్ని (ఊళ్ళో అందరూ) కోతి మామయ్య అనే పిలుస్తారు.

“కాలింగ్ బెల్ నొక్కొచ్చుగదా మామయ్య?” అన్నాను... నొచ్చుకుంటున్నట్టు. నావైపు కోతిలాగానే కొరకొర కోపంగా చూసి— “ఒరేయ్... మచ్చు వాకంటే పదేళ్ళు చిన్నవాడివి... నాకు చెప్పొచ్చావ్... ట్రా! కాలింగ్ బెల్ ఎవరు నొక్కాలో తెలుసా!... పరిచయం లేనివాళ్ళు, చనువులేని వాళ్ళు నొక్కాలి... కాలింగ్ బెల్ నొక్కితే ఎవరో అల్లాటప్పాగాళ్ళులే... అనుకుని తలుపు తీస్తే తీస్తారు లేకుంటే లేదు... ఇలా పిలుస్తూ తలుపుతట్టాననుకో సన్నిహితులై వుంటారనీ వెంటనే తలుపు తీస్తారు” అంటూ మళ్ళీ తలుపుతట్టి పిలిచాడు. వెంటనే తలుపులు తెరుచుకున్నాయి.

“చూసావా! ఇలాగా!” అంటూ పళ్ళికి లించాడు మామయ్య... పళ్ళికిలించడం కూడా కోతిలాగానే అని వేరే చెప్పక్కర్లేదను కుంటాను.

అయితే రాజారాం మామయ్య కోతిలా

వుండదుగానీ, ఎరకోతి రంగులా వుంటా
 దు. పళ్ళికీలించినప్పుడు... కోపంతో చూ
 స్తున్నప్పుడు మాత్రం ఎవరికైనా కోతి
 గుర్తుకొస్తుంటుంది. చేష్టల గురించి మళ్ళీ

ప్రత్యేకంగా వెరె చెప్పక్కర్లేదమకుంటాను.
 తలుపు తెరచినావిడ మామయ్య వైపు
 అదోలా చూసింది. ఇంతకుముందు పరిచ
 యమా? అన్నట్టు మామయ్య మాత్రం

ఎంతో పరిచయం వున్నట్టు “ఏమ్మా! చలపతి ఉన్నాడా!” అని అడిగాడు.

“ఆ స్నానం చేస్తున్నారు రండి! కూర్చోండి” అంటూ ఇంట్లోకి వెళ్ళడానికి దారి ఇచ్చింది. మామయ్య ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టబోతూ కాలింగ్ బెల్ ను రెండుసార్లు నొక్కి “అమ్మో! బాగానే పనిచేస్తోంది” అన్నాడు.

ఈ కోతి మామయ్య వెంట వుంటే దగ్గర సున్నమూ బెల్లమూ రెడిగా వుంచుకోవాలంటారు. ఆ మాటను ఇక్కడ నిజం చేయకుంటే ఎంతో బాగుండును అనుకుని నేను ఓ కుర్చీలో కూర్చున్నాను.

మామయ్య కూడా నాకెదురుగా వున్న కుర్చీలో కూర్చుని “ఇంతకూ చలపతి నీకేమవుతాడమ్మా?” అని అడిగాడామెను.

‘కోతి’ ప్రశ్నకు ఆమె సిగ్గుపడి చిన్నగా నవ్వుకుంది.

“పోనీ నువ్వు చలపతికేమవుతావో చెప్పు” అన్నాడు ఏదో పెద్ద క్లూ లాగబోతున్నట్టు.

ఆమె మాత్రం ఎలాంటి సమాధానం ఇవ్వకుండానే ముక్తసరిగా ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

మా ఊళ్ళోకెళ్లా ‘సుమతి’ కాన్వెంట్లు చాలా బావుంటుందనీ— అక్కడ అందరి పిల్లలకు చదువు బాగా అబ్బుతుందని మా ఊళ్ళో ప్రచారం బాగా వుంది. మా అబ్బాయిని ఎల్కేజీలో చేర్చిద్దామంటే సీటు దొరకదన్నారు. ఈ విషయం మా మామయ్యకు చెబితే— “ఆ కాన్వెంట్లు ప్రెస్బిటేరియన్ చలపతిగాడెవరనుకున్నావ్? నా క్లబ్ ఫ్రెండ్! మూడు సంవత్సరాలు ఒకే చెట్టుమీద కోతి కొమ్మచ్చులాట ఆడుకున్నాం. ఆరో

తరగతినుంచి పదో తరగతి వరకూ పక్కపక్కనే కూర్చుని చదువుకున్నాం... వాడిల్లు భగత్ సింగ్ నగర్ లోనే కదా వుంది! రేపుదయం వాడింటికి వెళ్ళి మాట్లాడి శిల్లాడిని అడ్మిట్ చేయిద్దాం” అన్నాడు కోతి మామయ్య. ప్రయత్నించి చూద్దామని మామయ్య వెంట వచ్చానిక్కడికి.

“ఇప్పుడు కనిపించినావిడ చలపతి భార్య కాదా మామయ్య?” అని అడిగాను. చలపతి చాలా క్లబ్ అంటే భార్యను గుర్తుపట్టకపోదా అని అనుమానం వేసింది. మరోవైపు చలపతి భార్య కూడా చాలా క్లబ్ గా వుండడంవల్ల తమాషాగా అడిగాడేమోనన్న సందేహం కూడా వచ్చిందనుకొండి.

“చలపతి భార్యను పెళ్ళి కూతురి గెటప్ లో చూసాను... ఆ... ఆ... ఈవిడ చలపతి భార్యే! ఎందుకంటే చలపతి నీ కేమవుతాడని అడిగితే ఏమీ చెప్పలేదు... అంటే భార్యేనన్నమాట... వేరే ఇంకెవరయినా అవుతే నిస్సంకోచంగా... మామయ్య అనో, బావగారనో, బాబాయ్ గారనో, అన్నయ్య అనో, మేనల్లుడనో చెప్పేది”

నేను విసురుగా ఓ నిట్టూర్పు విడిచాను. మామయ్య కుర్చీలోంచి లేచాడు. నాకెందుకో మళ్ళీ భయమనిపించింది. కోతి పని ఏం చేస్తాడోనని. నేననుకున్నట్టుగానే విజయశాంతి కేలండరును నఖశిఖ పర్యంతం చూసీ జేబులోంచి పెన్ను తీసుకుని విజయశాంతికి మీసాలు దిద్దాడు. ఆ ఇంట్లో ఎవరికో ‘విజయశాంతి’ అభిమాన నటిలా వుంది... ఆమె తాలూకు నాలుగు క్యాలెండర్లు, వివిధ రకాలవి గోడలకు వేలాడుతున్నాయి. ఆ

ఇంటివాళ్ళు చూడకముందే మామయ్యని కూర్చోబెట్టాలన్న ఉద్దేశ్యంతో “ష! స్టీజ్... ! ఇక్కడ కూర్చో మామయ్య” అన్నాను.

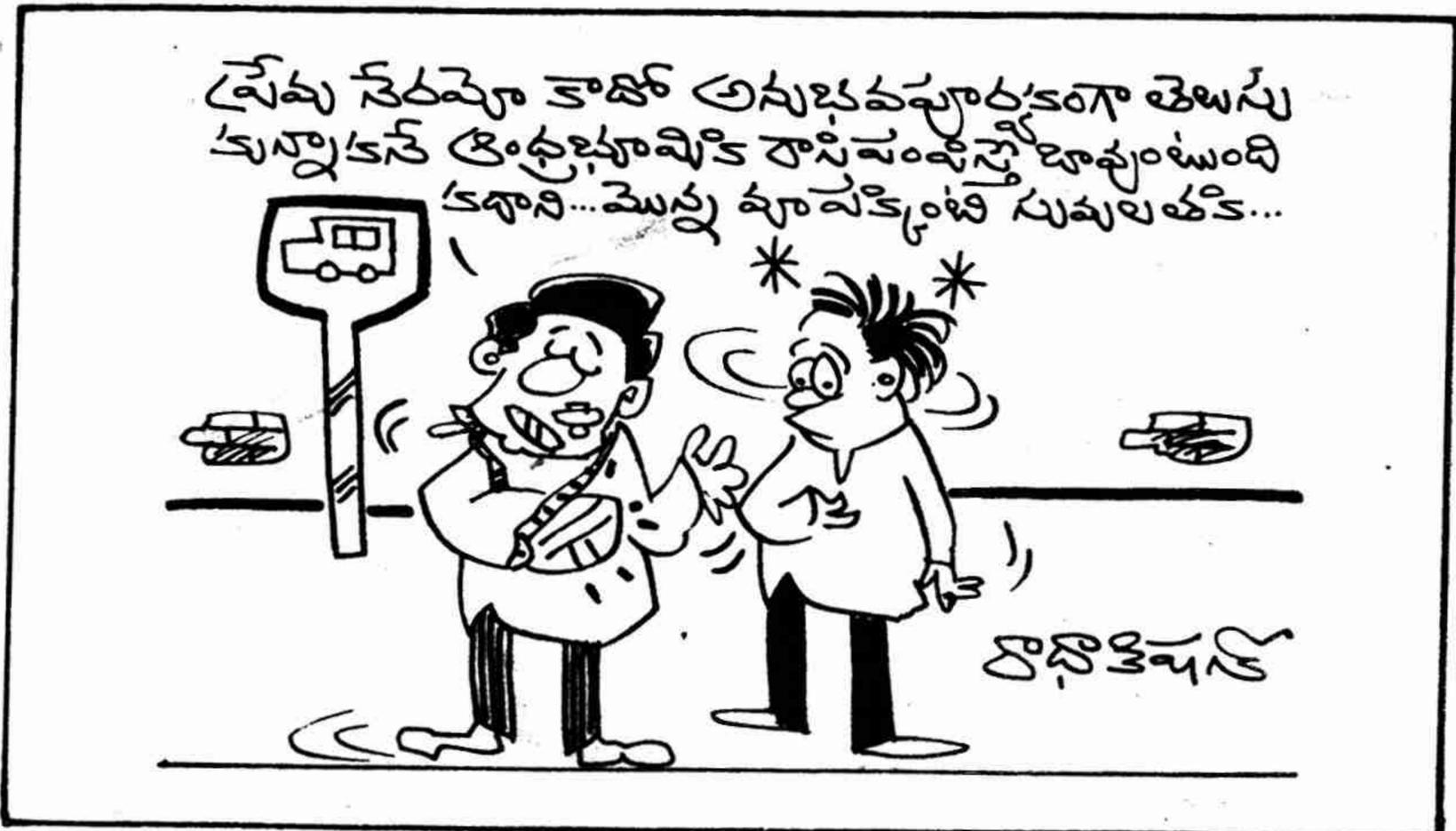
కోతిబుద్ధి! ఎంటే కదా! ఆ కేలండర్ మీదనే ‘ఐ లవ్ యూ’ అని మూడుసార్లు రాసి క్రింద ‘చలపతి’ అని రాసాడు. మరో కేలండర్లో విజయశాంతి బుగ్గన చూపుడు వేలుపెట్టుకున్న ఫోజులో వుంది. ఆ కేలండర్ పై ‘కిస్ మీ..’ ‘కిస్ మీ’ ‘కిస్ మీ’ అని మూడుసార్లు రాసి విజయశాంతి అని రాసాడు.

నాకు గుండె వేగంగా కొట్టుకోవడం మొదలుపెట్టింది. ఇంటివాళ్ళు చూస్తే ఇంకేమైనా వుందా! అబ్బాయికి కాన్వెంటులో సీటులేకుంటే లేకపోయింది. పరువుగా బయటపడితే చాలనిపించింది.

కోతి మామయ్య ఇంకా ఏవీ ఘనకార్యాలు చేస్తాడోనని బుగులుపట్టుకుంది. “అన్నట్టూ ఈ రోజు ఆదివారం కదూ! ‘కడప’లో సినిమా పాటలు వస్తాయి అంటూ

దగ్గరే టేబిల్ పై వున్న రేడియోను ఆన్ చేసాడు. ఈయనకు సినిమా పాటలంటే చాలా ఇష్టమే! అయినంత మాత్రాన పరాయి వాళ్ళింటికి వచ్చి రేడియో మీద హక్కులు పొందడమేమిటి! (చలపతి ఎంత క్లోజ్ ఫ్రెండైతే మాత్రం?) మా కోతి మామయ్యకు మరో అలవాటు కూడా వుంది— ఘంటసాలగారి పాటవస్తే రేడియో వాల్యూం ఎంత పెద్దగా వుంటే అంత పెద్ద వాల్యూంను పెంచుతాడు. చిరంజీవి సినిమా పాటవస్తే చిరంజీవిలా డైప్స్ వేస్తున్నట్టు డాన్స్ చేస్తాడు... సుశీల, జానకి, చిత్రపాడిన. పాటలు వస్తే ‘యుగళ గీతం’ అంటూ ఆ పాటకు తన గొంతును కలుపుతాడు. ఈయన గొంతు కలిపితే అసలు గాయని స్వరమే వినిపించదు.

వచ్చిన వేళా విశేషం మంచిగా వుంది. కోతి మామయ్య రేడియోను ఆన్ చేయగానే పవర్ కల్ పుణ్యమా అని కరెంటుపోయింది మరోగంట వరకు కరెంటురాదని తెలుసు

—కాబట్టి తెగనంబరపడిపోయాను.

మామయ్య కరెంటు పోవడంతో నిరుత్సాహంగా మొహం పెట్టి వచ్చి వా ప్రక్కనే వున్న కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. కూర్చోగానే ఇప్పుడేం చేద్దాం మరి! అన్నట్టు పోజుపెట్టాడు. ఊరికే కూర్చుంటే అదే పదినేలు అన్నట్టు మామయ్య వంక చూసాను. ఊరికే కిందడం వా జాతకంలోనే లేదన్నట్టు మాపులతోనే జవాబిచ్చాడు. వాకేమో కాస్త భయంగానే వుంది. చలపతికే గవక స్నానం చేయగానే, విజయశాంతి కేలండరును చూసే అలవాటే వుండివుంటే జరగబోయే సంఘటన ఏలా ఉంటుందో అని ఊహించుకోబోయి భయమేసి ఆగిపోయాను.

ఇందాక తలుపు తీసినావిడ... ఆవిడ చలపతి భార్యలెండి... రెండు కాఫీ కప్పులతో మా ఎదురుగా వచ్చి నిలబడింది.

“ఇదేనా తల్లీ! మర్యాద?” మామయ్య అన్నాడు.

మర్యాదలో ఏం లోపం వుందో వా కర్ణం కాలేదు. చలపతి భార్య మాత్రం అవాక్కై అర్థం కాక మామయ్య వంక చూసింది.

“టిఫిన్ చేసేవేళ— టిఫిన్ లేకుండానే ఖాళీ కాఫీ ఇస్తే సరిపోతుందా?” అన్నాడు మామయ్య కాఫీ కప్పు అందుకుంటూనే.

“టిఫిన్ ఇంకా తయారు కాలేదు... అంతవరకు... కాఫీ తీసుకోండి” అంది చలపతి భార్య వినయంగానే. మామయ్య తత్వానికి మరోలా ఫీలవకండి అని చలపతి భార్యతో చెప్పాలనిపించింది. కానీ ఎలా ప్రస్తావించాలో తెలిక కంగారుపడ్డాను.

చలపతి భార్య లోపలికి వెళ్ళాక మామ

య్య కాఫీ తాగుతూ “ఇంకేం! ఇక్కడ టిఫిన్ కూడా దొరుకుతుంది” అన్నాడు పెద్ద వరం దొరికినంత సంబరంగా.

అయిష్టతను వ్యక్తంచేస్తే వచ్చిన పనిని చిటికెలో చిన్నాల్సివ్వం చేసే సామర్థ్యం మామయ్యకుందని వాకూ బాగా తెలియడం మూలాన మామయ్య సంబరంలో పెద్ద సగం సంబరాన్ని వేవే పంచుకున్నట్టు వచ్చాను.

చూసి రమ్మంటే కాల్చినచ్చే రకమని మామయ్య వెరిగిన వాళ్ళందరూ అంటారు ఆయనకు ఆంజనేయుడో, హనుమంతుడో అని పేరు పెట్టాల్సిందని కొందరు కూచవలిచ్చారు కూడా... తోక ఒకటే తక్కువ అని ప్రసంగిస్తుంటారు కూడా...

మామయ్య గత జీవితంలో చేసిన కోరికనులు వాకు బాగా ఎరుకే. వాటిని గురించి ఇప్పుడుచెప్పడం అప్రస్తుతమేననుకుంటున్నాను.

మామయ్య— కాఫీ కప్పును ఖాళీచేసి, ఏదో మరిచిపోయినట్టు ఒక్క పుదుటవ లేచి నిలబడ్డాడు. ఒక్క నిమిషం ఖాళీగా వుండని ఈ మనిషితో అత్తయ్య ఏలా వేగుతుందో! ఆ... ఏలా వేగుతుంది! కోరి చేష్టలు సింహం ముందు ఏం పనికి వస్తాయి?

మామయ్య— ఎదురుగా గోడకు అనుర్చిన అద్దం ముందుకువెళ్ళి తన ప్రతిబింబాన్ని తనివితీరా చూసుకున్నాడు... అద్దం ముందు ‘చెక్క’ మీద వున్న ఫెయిర్ అండ్ లవ్లీ ట్యూబ్ ను తీసుకున్నాడు. ఆ ట్యూబ్ కొత్తదానికి మల్లెవుంది. విశృంకోచంగా ట్యూబ్ ను ఒపెన్ చేసి మొహానికి రాసుకు

న్నాడు. ఎవరైనా వేలిమీద కాస్త పిండుకుని మొహం మీద అక్కడక్కడా అంటించుకుని చేత్తో మొహమంతా పూసుకుంటారు. కానీ మామయ్య అలా చేయలేదు. అరచేతినిండా పిండాడు. ట్యూబ్ సగానికి పైగా ఖాళీ అయింది. మొహానికి దట్టంగా పట్టించి మిగిలింది చేతులకు పూసుకున్నాడు... ఆ తరువాత అక్కడే వున్న బాల్కం పొడర్ డబ్బాను అందుకుని మొహమీద ఒలికించు కుని చేత్తో మొహం నిండాపట్టాడు.

మామయ్య టూమచ్ గా వ్యవహరిస్తున్నాడు. సరాయి ఇల్లు... ఎంత వినయంగా వుండాలి... ఏదేనా అడిగి తీసుకోవాలి... అడగకపోయినా (సాత పరిచయం వున్నందు కు) స్వంతదారుడిలా దేన్నయినా వాడుకోవాలి. ఒక వెలరోజులకు సరిపోయే ఫెయిర్ అండ్ లస్ట్ ట్యూబ్ ను ఒక్కసారికే సగానికి పైగా వాడేస్తే ఎలా!

నాకంతా అయోమయంగా వుంది... చలపతి ఎప్పుడు స్నానం ముగించుకొస్తాడా.. విషయం కనుక్కుని మామయ్య చేసిన కోతి పనులను చలపతి చూడకముందే

ఎప్పుడు వెళ్ళిపోదామా అన్న తొందర నాలో ఎక్కువైంది.

అయినా... చలపతి స్నానం ఇంకా ఎంతసేపు చేస్తాడు! ఇంకా రాడేమిటి? స్నానం తరువాత వెంటనే పూజలో కూర్చుంటాడేమో! ఆ తరువాత మరుక్షణమే టిఫిన్ పూర్తిచేసిగానీ బయటకు రాడేమో!

మామయ్య పొడరు పూసుకున్నాకా— తరువాత ఏం చేద్దామా అని కాటుక డబ్బాని తెరచి చూసాడు... మగాడిక్కూడా ఎక్కడైనా ఉపయోగపడుతుందా అని కాస్తేపు ఆలోచించి మూతమూసి వుంచాడు.

ఆ తరువాత... పెన్సిల్ లాంటిది తీసుకున్నాడు... అది పెదాలకు పూసుకునే రంగు పెన్సిల్ కనుబొమ్మలు దిద్దుకునే పెన్సిల్ తెలియదు కానీ దాన్ని కూడా తను వాడడానికి వీలుందా అన్నట్టు చూసాడు.

ఏదో స్మరణ కొచ్చినట్టు నల్లరంగైన ఆ పెన్సిల్ తో గోడమీద అరచేతి సైజులో ఒక అమ్మాయి బొమ్మనుగీసి ఐలన్ యూ డార్లింగ్ అని రాసి చలపతి అని సంతకం చేసాడు.

ముఖ్యం!" బదులిచ్చాడు తెలివిగా సైనికుడు.

దేశంకోసం

"తనదేశంకోసం చావడం సైనికుడి కర్తవ్యం!" అన్నాడు ఓ సైనికాధికారి కొత్తగా చేరిన సైనికుడితో.

"కాదుసార్! తన శత్రువులు చనిపోవడం దేశానికి చాలా

—జోకర్ (నైరరాబాద్)

మామయ్యకు చెప్పకుండా బయటపడడమే శ్రేయస్కరమనిపించి కుర్చీలోంచి లేవబోతుండగా మామయ్య నేరుగా లోపలిగదిలోకి వెళ్ళాడు. అక్కడ మరేం కోతి పనులు వేస్తాడో? ఆయన్నిలాగే వదలివెడితే ఆయన చేష్టలకు వీపు పచ్చడవుతే? వెంట వెళ్ళి తన్నులు తనిపించాడని లోకం నిందవేస్తుంది కదా అని ఎప్పటిలా కుర్చీలో కూర్చుండిపోయాను.

అరనిముషంలోనే మామయ్య బయటి గదిలోకి వచ్చాడంటే ఎలాంటి కోతిచేష్టలు చేయలేదనే అనుకోవచ్చు. మామయ్య ఇంట్లోంచి చలపతి కొడుకుని ముద్దాడుతూ ఎత్తుకొచ్చాడు. ఆ అబ్బాయికి ఏదాది వయస్సుండవచ్చు. చాలా నల్లగా వున్నాడు... ఆ... ఫెయిర్ అండ్ లవ్లీ క్రీం ఈ అబ్బాయి కోసమే కొన్నారని అర్థమైపోయింది నాకు... మామయ్య ముద్దుపెట్టుకున్నాడు కానీ ఆ అబ్బాయి నాకు ముద్దుగా అనిపించలేదు.

చలపతిగారేం చేస్తున్నారీంకా?" అడిగాను మామయ్యను.

"ఇప్పుడే పూజలో కూర్చున్నాడట... వాడిపూజ పదినిముషాలకు తక్కువలో పూర్తికాదని వాడి భార్య చెప్పింది... మన కోసం... ఆవిడ వడలు చేయడానికి ఉపక్రమిస్తోంది... ఆవిడకు డిస్ట్రబ్యెన్స్ లేకుండా వుంటుందని మనకు టైంసాస్ గా వుంటుందని వీడినెత్తుకొచ్చాను... అంటూ పిల్లాడిని నా ఒడిలో కూర్చోబెట్టాడు. నాకైతే నా వడిలో కాకిపిల్ల కూర్చున్నట్టే అనిపించింది. (కాకి పిల్ల కాకికి ముద్దు అంటారు కానీ... ఏ కాకి పిల్ల ఆ కాకికే ముద్దని మీతో మనవి

నేస్తున్నాను) కొందరు పిల్లలు నల్లగా వున్నా ముద్దుగా బొద్దుగా వుంటారు. కానీ ఈ పిల్లవాడు కాస్తా కాకి నలుపే అని చెప్పవచ్చు. పైగా ఏదో వ్యాధితో ఉన్నట్టు పీలగా వున్నాడు.

కోతి మామయ్య అక్కడేవున్న అలమారా తెరిచాడు. అలమారాలో బొమ్మలు, లాల్చిలెటు, మొదలైన వస్తువులతోపాటు ఒక లానిక్ బాటిల్ కూడా వుంది. మామయ్య ఏదో ఒక బొమ్మను తీసుకుని ఈ పిల్లవాడిని ఆడించవచ్చమకున్నాను. కానీ లానిక్ బాటిల్ ను చేతిలోకి తీసుకుని... "ఒరేయ్! అల్లుడు! ఈ లానిక్ పేరు నోట్ చేసుకోరా! మనమూ వాడుదాం... చలపతి, స్ట్రాంగ్ గా ఫైల్ మాన్ లా ఎందుకు తయారయ్యాడో ఇప్పుడు తెలిసింది. ఈ లానిక్ మహిమేనన్నమాట..." అంటూ లానిక్ బాటిల్ ఓపెన్ చేసి దాదాపుగా బాటిల్ లో పావుభాగం వున్న లానిక్ ను ఒక్క గుటకలో ఖాళీచేసాడు.

వెంటనే ఆముదం తాగినట్టు మొహం పెట్టాడు. ఎందుకు మొహమలా పెట్టాడు? కొంపదీసి ఎక్స్ పైర్ అయిన లానిక్ అవుతే కాదు కదా అని లేచి వెళ్ళి బాటిల్ ను పరీక్షించాను. ఎక్స్ పైర్ డేట్ జూలై 91 వరకు వుంది... అంటే ఇంకో సంవత్సరం వరకు వాడవచ్చన్నమాట... అది మల్టీపుల్ విటమిన్ లానిక్.

మామయ్య హాల్లోవున్న (మేమన్నదే) స్కూటర్ పై కూర్చున్నాడు... స్టార్ట్ చేసి చూస్తాడేమోనని భయం వేసింది... స్టార్ట్ చేయకపోయినా చిన్న చిన్న పార్కు లూజుచేసి

మళ్ళీ టైట్ చేస్తాడేమోననిపించింది. నాకు వెంటనే ఒక ఆలోచన వచ్చింది. “మామయ్యా కాస్తా ఈ బాబును ఎత్తుకోవా! నేనలా కాస్త బయటికి వస్తాను” అని చిటికెవ వేలు చూయించాను. మామయ్య బాబువెత్తుకుంటే కాస్సేపైనా కోతి పనులు మామకుంటాడని నా అభిప్రాయం.

మామయ్య బాబును ఎత్తుకొని.. గాల్లో ఆడిస్తూ... “కిక్! కిక్! కిక్! ప్చ! ప్చ! ప్చ!” అన్నాడు. పాపం నేను చేయాలనుకున్న పనిని ఆ బాబు చేసాడు. అదే... చిటకవేలు పని! పాపం! మామయ్య మొహంతోపాటు చొక్కాకూడా తడిసిపోయింది. లవ్ అండ్ ఫేర్లీ, టాల్కం పీడర్...అన్నీ బూడిదలో పోసిన పన్నీరులా అయ్యాయి.

చలపతి భార్య, ఖాలీ కప్పులను తీసుకోవడానికి హాల్లోకి వచ్చి మామయ్య పరిస్థితిని చూసి లోలోన చిన్నగా నవ్వుకుని “వెధవా! నీకు అంకుల్ మొహమే దొరికిందా?” అని బాబును ఎత్తుకుని “చొక్కా ఇటీవ్వున్నయ్యా... ఉతికిస్తాను...” అంది...

“ఆ... ఆ... ఫరవాలేదులేమ్మా! పబ్బు పెట్టి మొహం కడుక్కుంటాను... కాస్తా బాత్ రూం చూయించు” అని ఆమె వెంట దారితీసాడు మామయ్య.

రెండు నిమిషాల్లో మామయ్య మొహం కడుక్కుని వచ్చాడు. పిల్లాడి మూతం పడిన చోట చొక్కాను కూడా పిండుకున్నాడు... “ఒరేయ్ కృష్ణాలో రెండు మునకలు మునిగితేగానీ ఈ అపవిత్రం పోయేటట్టులేదు. చలపతిగాడిని కలిసి నేను వెంటనే కృష్ణాకు వెళ్ళొస్తాను” అన్నాడు (కృష్ణావది ఇక్కడికి కేవలం పదికిలోమీటర్ల దూరంలో వుంది... బస్సు సౌకర్యం కూడా వుంది)

అప్పుడే చలపతి హాల్లోకి వచ్చాడు... పూజ ఇప్పుడే ముగించుకున్నట్టు ఆ బొట్టూ . గడ్డం కింద చందనం చెబుతున్నాయి.. మామయ్య చెప్పినట్టుగా చలపతి ఏమి దృఢంగాలేదు. పిల్లవాడి లాగానే చాలా వీక్ గా వున్నాడు. మామయ్యను తనను చూసి “ఏం పనిమీదొచ్చారు!” అని అడిగాడు. మామయ్యకు చలపతి క్లోజ్ గమక

ఉత్తర సియులు

ప్రపంచంలో అతి ఎక్కువగా ఉత్తరాలు ఎవరు రాస్తారో తెలుసా? ఆమెరికన్లంటే! వారు ప్రతిరోజూ సగటున తలొక ఉత్తరాన్ని రాస్తూ ఉంటారు. అయితే మన దేశంలో మాత్రం ప్రతి 30 మందిలో ఒకరు మాత్రమే ప్రతిరోజూ ఉత్తరాల్ని రాస్తూ ఉంటారు!

అంటే ఉత్తరాలు రాసే వారి సంఖ్య మనదేశంలో అక్షరాస్యత శాతం లాగానే అతితక్కువన్నమాట! మనం కూడా ఆమెరికన్ల లాగా ఉత్తరాలు రాయాలంటే... అందరూ వెంటనే బళ్ళో కెళ్ళటం మొదలెట్టాలి! అలా అందరూ అక్షరాస్యులైపోతే... మన రాజకీయ నాయకుల ఆటలు సాగుతాయంటారా?

-జూసీటర్

మామయ్య విషయం ప్రస్తావిస్తాడని నేను నోరు తెరువలేదు.

“నువ్వెవరోయ్! ఇంతకూ చలపతిగాడే డి?” రువ్యాబుతో అన్నాడు మామయ్య.

“నేనే చలపతిని” అన్నాడతను.

“పరాచికాలకు వేళా పాళావుండాలోయ్”

“నేనే చలపతిని అంటుంటే... మీ పరాచికాలేమిటి?... ఒళ్ళు తిమ్మిరెక్కిందా?... బొక్కలో తోయించి ఎముకలు విరగొడ్తాను...” అని ఇంట్లోకి భార్యనుద్దేశించి... “ఏమేవ్! నా యూనిఫాం ప్రలా!” అన్నాడు. ఆమె యూనిఫాం తెచ్చాక అర్థమైంది... ఈ చలపతి కానిస్టేబుల్ అని.

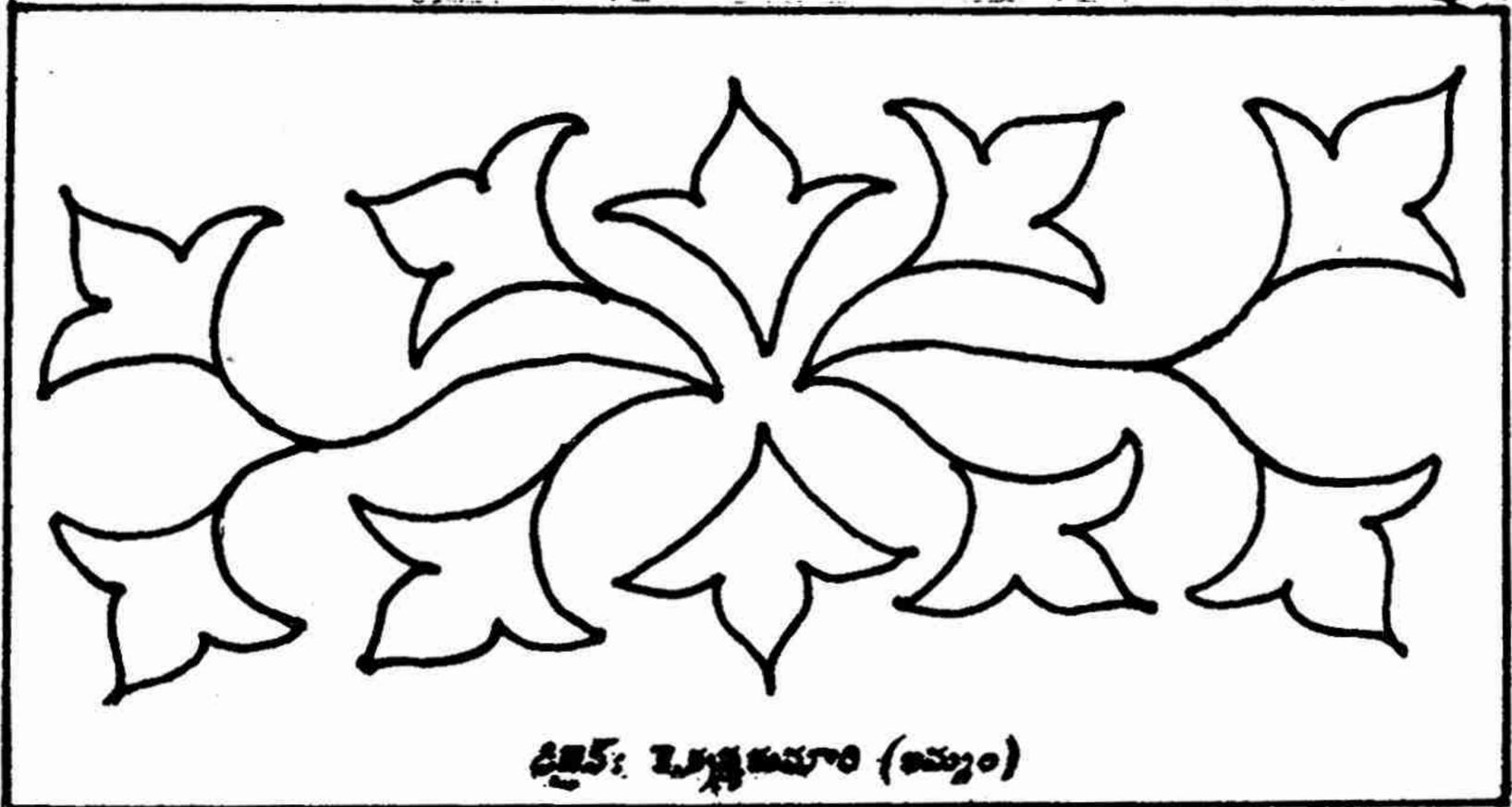
“సారీనోయ్! సిద్ధిలో ‘చలపతి ఇల్లేది’ అని అడిగితే ఈ ఇంటిని చూయించారు... మాక్కావాలైన చలపతి నీవు కావని తెలిసిపోయింది” అన్నాడు మామయ్య వాలిక్కరచుకుని.

“సార్డున్నే భలే బేరం దొరికింది... నేను ‘చింతకుంట’ కేసు వ్యవహారంలో మామూ

ల్నివ్వడానికి వచ్చిన తాలూకు అనుకుని మా అవిడవేత దండగ కాఫీ ఇప్పించాను” అంటూ డ్రస్సువేసుకుని... “ఇంతకూ మీకే చలపతి కావాలి?” అని అడిగాడు. నేను ఏ చలపతి కావాలో చెప్పాను... ఆయనది.. ఆ రెండోసిద్ధిలో మూడో ఇల్లు” ఇక దయచేయవచ్చు అన్నట్టు అన్నాడు...

ఆయన ఇంకా కాలెండరు వైపు, లవ్ అండ్ ఫెయిల్ క్రింవైపు, బానిక్ బాటిల్ వైపు చూడకముందే వెళ్ళడం మంచిదని మెల్లగా జారుకోబోతుండగా చలపతి అలమారా తెరచి బానిక్ బాటిల్ తీసుకున్నాడు... తాగడానికి కాబోలు... నాగుండె గతుక్కుమంది. చలపతి ఇంట్లోకి దృష్టిని సారించి “ఏమేవ్! అబ్బాయి మూత్రాన్ని సరిక్షించేందుకు ఈ బానిక్ సీసాలో పట్టపెట్టానన్నావుగా... సీసా భాలీగానే వుంది కదా!” అని అన్నాడు పెద్దగా...

నేను మామయ్య వంక చూసాను... ఆయనను వర్ణించడం నా తరమగునా?

డిజైన్: బ్రహ్మకుమారి (అమ్మం)